

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 106. A summis Sacerdotibus, scribis, & senioribus. v. 43.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

nunc, qui habet sacculum, tollat, similiter & per am, & qui non habet, vendat tunicam suam & emat gladium: dico enim vobis quoniam adhuc hoc quod scriptum est, oportet impleri in me: ergo contra dictum Christi se munire volens proditor, fortiori manu sibi prouidit, & cum cohorte, & missis à pontificibus & Phariseis, ministris venit, cum igitur cohors Romana adhibito equitatu ac pediatu constaret; nempe 55. peditibus vt minimū & Equitibus 56. vel uti Variablis in 18. Joannis ait mille militibus, facile æstimare est hos omnes armatos gladijs & lignis, hoc est telis, hastis, lanceis, bipennibus, sagittis imo vectibus & arietibus fuisse instructos.

Veruntamen vane, ô filij Hominum, nam quæso vos milites, & te Capitaneæ, nunquid vos omnes desipitis, & prudentia hominum non est in vobis? quia proditori vos creditis, & quidem tam recenter fugituo, & per noctem ducendos. Si hoc est sapere, nescio quid sit desipere. Vide anima mea, quomodo passiones excæcent homines, & mature te libera à Tyrannide earum per gratiam Saluatoris tui. Tu, ô custos Hominum, obsecro præbe mihi spiritum tuum S qui vitiorum regnum in me diminuat & exterminet, ne cum his insipientibus desipiens proditores tuos sequar, quales sunt Sacerdotes à Catholica Ecclesia apostatantes, Hæreticorum duces.

§. 106. *A summis Sacerdotibus, scribis, & senioribus. v. 43.*

Pergit describere Euangelista à quibus missi veniebant milites nempe ab his à *summis Sacerdotibus*, qui oderant Christum, eo quod reformare Veteris Testamenti sacerdotium veniebat, figuram in realitatem, vitia eorum in virtutes & vitam in sanctam, immaculatam Sacerdotio dignam. *A scribis*, hoc est Legis seu Iuris Diu. & Hum. Doctoribus cum summa decentium gloria, contra quorum aliqua dogmata corrupta Christus docebat, addebatque quod non secundum suammet doctrinam, viuerent: nec seruarent, quod faciendum docerent. denique à *Senioribus* & à Magistratu Ciuili seu Senatu quem de iustitia & iudicio male administrato sapienter aguerat.

Hinc facile apparet, quam generosus fuerit animus Christi Domini, qui secundum infirmitatem naturæ humanæ Patris sui iussu tantis se vitis debuit opponere, & eorum iram, & insidias in se suscipere. Domine Deus, ego in conuiuio, in senatu, in concilio, in capitulo, in tribu, &c. congregationibus, vix audeo me opponere iniqua sentientibus, verecundor illos quales meos offendere, fere cum illis curro in malum, ex mea pusillanimitate, cum igitur tu fueris a deo magnanimus, vt te cunctis simul opponeret malis, obsecro te fac me saltem animosum pro iustitia aduersus paucos.

§. 107.